

Załącznik do rozporządzenia Ministra
Spraw Wewnętrznych i Administracji
z dnia 7 lipca 1999 r. (poz. 672)

Wzór

Data

PROTOKÓŁ

ustaleń zniszczonego i uszkodzonego mienia użytego przez

(nazwa i adres poszkodowanej jednostki organizacyjnej)

w czasie i miejscu odbywania się imprezy masowej w

(miejscowość)

w dniu

(data)

1) przedstawiciela poszkodowanej jednostki organizacyjnej

(stanowisko, ewentualnie stopień, imię i nazwisko, miejsce pracy, telefon)

2) przedstawiciela organizatora imprezy masowej

(imię, nazwisko, miejsce pracy, telefon)

Lp.	Nazwa przedmiotu	Ilość, jednostka miary	Opis stanu przedmiotu zniszczonego lub uszkodzonego	Uwagi

1)
(podpis)2)
(podpis)

673

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA TRANSPORTU I GOSPODARKI MORSKIEJ

z dnia 21 czerwca 1999 r.

w sprawie akcji przeciwlodowej na wodach morskich.

Na podstawie art. 49 § 1 ustawy z dnia 1 grudnia 1961 r. — Kodeks morski (Dz. U. z 1998 r. Nr 10, poz. 36) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. W okresie zalodzenia wód morskich dla zapewnienia bezpiecznej żeglugi prowadzi się akcję przeciwlodową.

2. Akcja przeciwlodowa obejmuje:

- 1) łamanie lodów i torowanie drogi statkom za pomocą lodofamaczy w portach morskich, na redach i kotwiczowiskach tych portów oraz na torach wodnych prowadzących do portów,
- 2) udzielanie interwencyjnej pomocy statkom, które z powodu lodów nie mogą kontynuować podróży lub znajdują się w stanie zagrożenia — na akwenach innych niż wymienione w pkt 1,

3) organizowanie konwojów w celu grupowego przeprowadzania statków przez lody na akwenach objętych akcją przeciwlodową.

§ 2. Lodofamaczem w rozumieniu rozporządzenia jest statek wyznaczony do prowadzenia akcji przeciwlodowej.

§ 3. Akcją przeciwlodową kieruje kierownik akcji przeciwlodowej, którym jest:

- 1) Kapitan Portu Gdynia — dla rejonu wschodniego, obejmującego terytorialny zakres działania dyrektorów Urzędów Morskich w Gdyni i Słupsku, z wyłączeniem portu Kołobrzeg,
- 2) Kapitan Portu Szczecin — dla rejonu zachodniego, obejmującego terytorialny zakres działania dyrektora Urzędu Morskiego w Szczecinie oraz w porcie Kołobrzeg.

§ 4. 1. W zakresie związanym z akcją przeciwlodową kapitanaty i bosmanaty wszystkich portów podlegają kierownikowi akcji przeciwlodowej.

2. W terminie do dnia 10 listopada każdego roku kierownik akcji przeciwlodowej w porozumieniu z kapitanatami portów wyznacza:

- 1) porty, w których może być wprowadzona w danym roku akcja przeciwlodowa,
- 2) porty przebazowania kutrów i łodzi rybackich.

3. W odniesieniu do portów położonych na obszarze terytorialnego zakresu działania dyrektora Urzędu Morskiego w Słupsku decyzje określone w ust. 2 kierownik akcji przeciwlodowej podejmuje po uzgodnieniu ich z dyrektorem Urzędu Morskiego w Słupsku.

§ 5. 1. W zakresie prowadzenia akcji przeciwlodowej kierownik tej akcji współpracuje:

- 1) z odpowiednim oddziałem Instytutu Meteorologii i Gospodarki Wodnej,
- 2) z odpowiednimi okręgowymi dyrekcjami gospodarki wodnej,
- 3) z Marynarką Wojenną na podstawie odrębnych przepisów,
- 4) z innymi odpowiednimi terytorialnie podmiotami organizacyjnymi portów.

2. Kierownik akcji przeciwlodowej może prowadzić dla celów tej akcji rozpoznanie lotnicze za pomocą samolotów lub w ramach współpracy z innymi podmiotami, nie wymienionymi w ust. 1.

§ 6. Dla celów akcji przeciwlodowej kierownik akcji określa w instrukcjach obowiązki kapitanatów i bosmanatów portów, o których mowa w § 4 ust. 1, współpracujących jednostek organizacyjnych, o których mowa w § 5 ust. 1, oraz kierowników lodołamaczy.

§ 7. 1. W porozumieniu z zainteresowanymi armatorami kierownik akcji przeciwlodowej uzgadnia w terminie do dnia 15 października każdego roku wykaz lodołamaczy.

2. Dyrektorzy urzędów morskich zawierają z armatorami lodołamaczy odpowiednie umowy o wykonanie usług lodołamania, określające w szczególności zasady i tryb dysponowania lodołamaczami.

3. Armatorzy lodołamaczy obowiązani są w terminie do dnia 10 listopada każdego roku zapewnić pełną gotowość techniczną i nawigacyjną lodołamaczy, przewidzianych do akcji przeciwlodowej.

§ 8. 1. Decyzje o rozpoczęciu, zawieszeniu i zakończeniu akcji przeciwlodowej dla poszczególnych rejonów podejmuje kierownik tej akcji na podstawie oceny istniejącego stanu zalodzenia wód portowych i morskich i jego wpływu na bezpieczeństwo żeglugi, po zasięgnięciu opinii właściwych kapitanatów i bosmanatów portów.

2. W odniesieniu do portów położonych w obszarze terytorialnego zakresu działania dyrektora Urzędu Morskiego w Słupsku decyzje określone w ust. 1 kie-

ownik akcji przeciwlodowej podejmuje po uzgodnieniu ich z dyrektorem Urzędu Morskiego w Słupsku.

3. Decyzje, o których mowa w ust. 1, kierownik akcji przeciwlodowej przesyła na piśmie wszystkim zainteresowanym przedsiębiorstwom oraz instytucjom, z podaniem dnia i godziny rozpoczęcia, zawieszenia lub zakończenia akcji.

4. W czasie trwania akcji przeciwlodowej kierownicy akcji przesyłają Ministrowi Transportu i Gospodarki Morskiej codzienne komunikaty lodowe, a po zakończeniu akcji — sprawozdania z przebiegu akcji wraz z oceną i wnioskami.

§ 9. 1. W czasie trwania akcji przeciwlodowej pełniące dyżur lodołamacze pozostają w wyłącznej dyspozycji kierownika akcji.

2. Użycie lodołamacza, o którym mowa w ust. 1, do akcji ratowniczej wymaga każdorazowej zgody kierownika akcji przeciwlodowej.

3. W przypadku użycia lodołamacza do akcji ratowniczej zainteresowany armator obowiązany jest niezwłocznie zawiadomić o zaistniałej sytuacji kierownika akcji przeciwlodowej i uzgodnić z nim dalsze postępowanie.

§ 10. 1. W czasie akcji przeciwlodowej lodołamacz powinien być oznaczony:

- 1) w dzień — flagą służbową, którą podnosi się na topie masztu lub na prawym noku reyki sygnałowej,
- 2) w nocy — światłem stałym niebieskim widzialnym dookoła widnokręgu i umieszczonym w miejscu, z którego będzie najlepiej widoczne.

2. Wzór flagi służbowej dla lodołamaczy określają odrębne przepisy.

§ 11. Stosownie do sytuacji i w zależności od stanu zalodzenia wód morskich oraz ilości posiadanych do dyspozycji lodołamaczy kierownik akcji przeciwlodowej:

- 1) wyznacza lodołamacze do udzielenia statkom pomocy interwencyjnej,
- 2) organizuje konwoje dla grupowego przeprowadzenia statków,
- 3) zarządza, w porozumieniu z kapitanatem danego portu oraz po zasięgnięciu opinii podmiotu zarządzającego portem, zamknięcie dla żeglugi portu lub jego części.

§ 12. 1. W przypadku organizowania konwojów statków kierownik akcji przeciwlodowej wyznacza kierownika konwoju.

2. Kierownik konwoju upoważniony jest do wydawania statkom wchodzącym w skład konwoju poleceń koniecznych do przeprowadzenia konwoju, a w szczególności dotyczących: kolejności statków w konwoju, odstępów między statkami i szybkości statków.

§ 13. 1. Statki korzystające z usług lodołamacza obowiązane są stosować się do poleceń wydawanych przez kierownika lodołamacza, a statki idące w konwoju — do poleceń kierownika konwoju. Okoliczność ta jednak nie zdejmuje odpowiedzialności z kapitana statku za bezpieczeństwo jego statku.

2. Statki nie stosujące się do poleceń kierownika lodołamacza lub kierownika konwoju automatycznie tracą prawo do korzystania z usług lodołamacza.

3. Statki korzystające z usług lodołamacza obowiązane są utrzymywać stały nastuch radiotelefoniczny i porozumiewać się z lodołamaczem za pomocą radiotelefonu na wyznaczonym kanale UKF.

§ 14. 1. Koszty łamania lodu na torach wodnych, redach i kotwicowiskach, wykonywanego na polecenie kierownika akcji przeciwlodowej, pokrywa się z budżetu państwa w części dotyczącej Ministerstwa Transportu i Gospodarki Morskiej w ramach środków przewidzianych na administrację morską.

2. Łamanie lodu w portach (w basenach portowych, kanałach i przy nabrzeżach) wykonywane jest odpłatnie na koszt właściciela lub użytkownika tego nabrzeża.

3. Łamanie lodu na torach wodnych podejściowych do portów skomunalizowanych, przeładowni zakładowych i portów prywatnych odbywa się na koszt właścicieli lub użytkowników tych portów.

4. Udzielanie interwencyjnej pomocy statkom na akwenach innych niż wymienione w § 1 ust. 2 pkt 1 wykonywane jest na koszt armatora.

§ 15. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Minister Transportu i Gospodarki Morskiej:

T. Syryjczyk

674

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA TRANSPORTU I GOSPODARKI MORSKIEJ

z dnia 28 czerwca 1999 r.

w sprawie zadań służby medycyny pracy wynikających ze specyfiki ryzyka zawodowego osób zatrudnionych w transporcie kolejowym.

Na podstawie art. 8 ustawy z dnia 27 czerwca 1997 r. o służbie medycyny pracy (Dz. U. Nr 96, poz. 593 i z 1998 r. Nr 106, poz. 668) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Rozporządzenie określa zadania służby medycyny pracy nie wymienione w art. 6 ust. 1 ustawy z dnia 27 czerwca 1997 r. o służbie medycyny pracy (Dz. U. Nr 96, poz. 593 i z 1998 r. Nr 106, poz. 668), wynikające ze specyfiki ryzyka zawodowego pracowników związanych z prowadzeniem ruchu na liniach kolejowych, zwanych dalej „pracownikami”.

2. Przepisy rozporządzenia stosuje się do osób zatrudnionych lub pozostających w stosunku służbowym w koncesjonowanych podmiotach gospodarczych uprawnionych do zarządzania liniami kolejowymi oraz pracowników metra i bocznic kolejowych.

§ 2. Zadania, o których mowa w § 1, wynikają z elementów ryzyka zawodowego pracowników, a w szczególności:

- 1) z obciążenia odpowiedzialnością za bezpieczne prowadzenie ruchu na liniach kolejowych, w tym za powierzone życie i mienie,
- 2) ze stałego napięcia uwagi (czujności) związanego z koniecznością szybkiego i właściwego reagowania przy ciągłym dopływie zmiennych informacji podczas pracy na torach,
- 3) z konieczności prawidłowego reagowania w warunkach stresu,
- 4) z wysokiego stopnia zaangażowania narządu wzroku i słuchu,
- 5) z wysokiej sprawności narządu ruchu,
- 6) z gwałtownych wahań aktywacji psychicznej,
- 7) z dużych obciążeń statycznych,
- 8) z pracy w warunkach zaburzonego rytmu biologicznego,
- 9) z pracy na otwartej przestrzeni, w zmiennych warunkach atmosferycznych,